

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► **B**

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 906/2014

z dne 11. marca 2014

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z odhodki za javno intervencijo

(UL L 255, 28.8.2014, str. 1)

popravljena z:

► **C1** Popravek, UL L 291, 7.10.2014, str. 19 (906/2014)

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 906/2014

z dne 11. marca 2014

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z odhodki za javno intervencijo

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (EU) št. 1306/2013 z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 20(2) in (3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 4(1)(a) Uredbe (EU) št. 1306/2013 intervencijske ukrepe za urejanje kmetijskih trgov financira Unija v skladu s pogoji iz področne kmetijske zakonodaje. Za javne intervencijske ukrepe je znesek, ki ga financira Unija, določen z letnimi obračuni, ki jih pripravijo plačilne agencije.
- (2) Odhodki za javno intervencijo so lahko zelo različni. Zato bi bilo treba za vsako kategorijo postopkov natančno opredeliti, kateri odhodki so upravičeni do financiranja Unije, in zlasti, pod katerimi pogoji je te odhodke mogoče kriti. Zato bi bilo treba določiti pogoje za upravičenost in načine izračuna upravičenih odhodkov. Nadalje bi bilo treba določiti, v katerih primerih je te odhodke treba knjižiti na podlagi elementov, ki jih plačilne agencije dejansko evidentirajo, ali na podlagi standardnih zneskov, ki jih določi Komisija.
- (3) Da bi državam članicam, katerih valuta ni euro, omogočili, da na usklajen način konsolidirajo svoje odhodke in stroške v nacionalni valuti in v eurih, bi bilo treba določiti pogoje za evidentiranje postopkov javnega skladiščenja v njihovih obračunih in veljavni menjalni tečaj.
- (4) Vrednotenje postopkov javnega skladiščenja je prav tako odvisno od vrste postopkov in veljavne področne kmetijske zakonodaje. Zato bi bilo treba določiti splošno pravilo, ki določa, da je vrednost nakupljenih in prodanih količin enaka vsoti plačil in prejemkov, ki so bili izvršeni ali bodo izvršeni za fizične postopke, ter posebna pravila ali primere, ki jih je treba upoštevati.

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 549.

▼B

- (5) Ukrepi iz te uredbe nadomeščajo ustrezne določbe iz Uredbe Komisije (ES) št. 884/2006 ⁽¹⁾, razveljavljene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 907/2014 ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet

Ta uredba določa pogoje in pravila, ki se uporabljajo za financiranje odhodkov za intervencijske ukrepe v zvezi z javnim skladiščenjem s strani Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS).

Člen 2

Intervencijski ukrepi v obliki javnega skladiščenja

Intervencijski ukrepi v obliki javnega skladiščenja lahko obsegajo nakup, skladiščenje, prevoz in prenos zalog ter prodajo in druge oblike odstranitve kmetijskih proizvodov pod pogoji iz veljavne področne kmetijske zakonodaje in te uredbe.

Člen 3

Financiranje odhodkov za intervencijo v okviru postopkov javnega skladiščenja

1. V okviru postopkov javnega skladiščenja iz člena 2 EKJS na podlagi intervencije financira naslednje odhodke, pod pogojem, da ustrezni odhodki niso bili drugače določeni v okviru veljavne področne kmetijske zakonodaje:

- (a) stroške financiranja za sredstva, ki so jih države članice namenile za nakup proizvodov, v skladu z načini izračuna iz Priloge I;
- (b) odhodke za fizične postopke, vezane na nakup, prodajo ali kakršno koli drugo obliko prenosa proizvodov (vnos, skladiščenje in izskladiščenje proizvodov iz sistema javnega skladiščenja), navedene v Prilogi II, na podlagi enotnih standardnih zneskov za Unijo, izračunanih v skladu z načini iz Priloge III;

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 884/2006 z dne 21. junija 2006 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 v zvezi s financiranjem intervencijskih ukrepov s strani Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in knjiženjem postopkov javnega skladiščenja s strani plačilnih agencij držav članic (UL L 171, 23.6.2006, str. 35).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 907/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in ostalimi organi, finančnim upravljanjem, potrditvijo obračunov, varščinami in uporabo eura (glej stran 18 tega Uradnega lista).

▼B

- (c) odhodke za fizične postopke, ki niso nujno povezani z nakupom, prodajo ali kakršno koli drugo obliko prenosa proizvodov, na podlagi standardnih ali nestandardnih zneskov v skladu z določbami, ki jih je Komisija določila v področni kmetijski zakonodaji v zvezi z zadevnimi proizvodi in v Prilogi IV;
- (d) odhodke, ki nastanejo pri prevozu znotraj ali zunaj ozemlja države članice ali pri izvozu, na podlagi standardnih ali nestandardnih zneskov, ki se odobrijo v skladu s postopkom iz člena 229(2) Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (e) amortizacijo uskladiščenih proizvodov v skladu z načini izračuna iz Priloge V;
- (f) razlike (dobički in izgube) med računovodsko vrednostjo in ceno odstranitve proizvodov ali razlike, ki nastanejo zaradi drugih dejavnikov.

2. Za države članice, katerih valuta ni euro, se brez poseganja v posebna pravila in operativne dogodke, določene v prilogah k tej uredbi ali v kmetijski zakonodaji, odhodki iz točk (b) in (c) odstavka 1 tega člena, ki so izračunani na podlagi zneskov, določenih v eurih, in odhodki ali prihodki v nacionalni valuti v okviru te uredbe pretvorijo v nacionalno valuto oziroma v eure na podlagi zadnjega menjalnega tečaja, ki ga določi Evropska centralna banka pred obračunskim letom, v katerem se postopki evidentirajo v obračunih plačilne agencije.

Za namene te uredbe obračunsko leto pomeni obdobje iz člena 3(3)(a) Delegirane uredbe (EU) št. 907/2014.

*Člen 4***Vrednotenje postopkov javnega skladiščenja**

1. Vrednost nakupljenih in prodanih količin je enaka vsoti plačil ali prejemkov, ki so bili izvršeni ali bodo izvršeni za fizične postopke, razen v primeru posebnih določb iz tega člena in ob upoštevanju določb iz:

- (a) Priloge VI za manjkajoče količine;
- (b) Priloge VII za proizvode s poslabšano kakovostjo ali uničene proizvode;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

▼B

(c) Priloge VIII za proizvode, ki so bili vneseni v skladišče, vendar je bil njihov prevzem zavrnjen.

2. Vrednost nakupljenih količin se določi za količine proizvodov, ki se vnesejo v skladišče, na podlagi javne intervencijske cene ob upoštevanju povišanj, premij, znižanj, odstotkov in koeficientov, ki se uporabljajo za ceno javne intervencije v času nakupa v skladu z merili iz področne kmetijske zakonodaje.

Vendar pa se v primerih in situacijah iz Priloge VI in točk 2(a) in (c) Priloge VII povišanja, premije, znižanja, odstotki in koeficienti ne upoštevajo.

Vrednost proizvodov s poslabšano kakovostjo ali uničenih proizvodov zaradi naravnih nesreč ali predolgega skladiščenja, kot je navedeno v točki 2 Priloge VII k tej uredbi, se določi z izvedbenim aktom Komisije. Navedeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 229(2) Uredbe (EU) št. 1308/2013.

3. Brez poseganja v Prilogo V je vrednost proizvodov, ki so na voljo in so financirani v okviru Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim, cena javne intervencije, veljavna 1. oktobra posameznega leta. Za države članice, katerih valuta ni euro, se računovodska vrednost intervencijskih proizvodov preračuna v nacionalno valuto po menjalnem tečaju, veljavnem 1. oktobra navedenega leta.

Kadar se intervencijski proizvodi prenesejo iz ene države članice v drugo, država članica dobaviteljica dobavljene proizvode evidentira v obračune po ničelni vrednosti, namembna država članica pa jih evidentira kot prejemek v mesecu odpreme po ceni, izračunani v skladu s prvim pododstavkom.

4. Stroški, ki se pri nakupu proizvodov plačajo ali zaračunajo za fizične postopke iz člena 3(1)(c) v skladu s pravili Unije, se v obračune vnesejo kot odhodki ali prihodki v zvezi s tehničnimi stroški ločeno od nakupne cene.

5. V računovodski evidenci iz člena 3(3)(a) Delegirane uredbe (EU) št. 907/2014 se količine v skladišču ob koncu obračunskega leta, ki bodo prenesene v naslednje obračunsko leto, ovrednotijo po svoji povprečni računovodski vrednosti (cena prenosa), določeni z mesečnim obračunom zadnjega meseca obračunskega leta.

6. Količine, ki se vnesejo v skladišče in za katere se izkaže, da ne izpolnjujejo pogojev za skladiščenje, se na dan izskladiščenja v obračune vnesejo kot prodaja po ceni, po kateri so bile nakupljene.

Če so v času dejanskega izskladiščenja proizvoda izpolnjeni pogoji za uporabo točke (b) Priloge VI, se o izskladiščenju blaga predhodno posvetuje s Komisijo.

▼B

7. Kadar račun izkaže pozitivno stanje, se to odšteje od odhodkov za tekoče obračunsko leto.
8. V primeru spremembe standardnih zneskov, rokov plačila, obrestnih mer ali drugih elementov izračuna po prvem dnevu v mesecu se novi elementi uporabljajo za fizične postopke z učinkom od naslednjega meseca.

Člen 5

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

PRILOGA I

IZRAČUN MER ZA POVRAČILO STROŠKOV FINANCIRANJA

(Člen 3(1)(a))

I. VELJAVNE OBRESTNE MERE

1. Za izračun stroškov financiranja, ki jih nosi EKJS, za sredstva, ki jih države članice namenijo nakupu proizvodov, Komisija v skladu s členom 20(4) Uredbe (EU) št. 1306/2013 za Unijo na začetku vsakega obračunskega leta določi enotno obrestno mero. Enotna obrestna mera ustreza povprečju obrestnih mer EURIBOR za trimesečni in dvanajstmesečni terminski tečaj, evidentiranih v šestmesečnem referenčnem obdobju, ki ga določi Komisija, in ponderiranih z eno tretjino oziroma dvema tretjinama.
2. Za določitev obrestnih mer, veljavnih za določeno obračunsko leto, države članice Komisiji na njeno zahtevo do roka iz navedene zahteve sporočijo svojo dejansko povprečno obrestno mero v referenčnem obdobju iz točke 1. To obvestilo se pošlje na obrazcu, ki ga Komisija za ta namen da na voljo državam članicam.

Če država članica ne pošlje obvestila na obrazcu in do roka iz prvega pododstavka, se šteje, da je obrestna mera za navedeno državo članico 0 %.

Kadar država članica izjavi, da ni imela stroškov obresti, ker v referenčnem obdobju ni javno skladiščila kmetijskih proizvodov, Komisija navedeno obrestno mero določi na podlagi povprečnih referenčnih obrestnih mer v referenčnem obdobju iz prvega odstavka te točke ter prišteje eno odstotno točko. Te referenčne obrestne mere so:

- (a) za države članice, katerih valuta je euro, trimesečni EURIBOR (evropska medbančna referenčna obrestna mera);
- (b) za države članice, katerih valuta ni euro, trimesečni IBOR (medbančna referenčna obrestna mera), ki se uporablja v posamezni državi članici.

Če referenčne obrestne mere ali mere EURIBOR ►**C1** iz točke 1 ◀ niso na voljo za celotno referenčno obdobje, se uporabijo mere, ki so na voljo v navedenem obdobju.

3. Za vsako zadevno državo članico se obrestna mera, določena na podlagi ►**C1** določb iz točke 2 ◀, primerja z enotno obrestno mero, določeno na podlagi ►**C1** določb iz točke 1. ◀ Obrestna mera, ki velja za vsako državo članico, je nižja od teh dveh obrestnih mer.

Obrestne mere, določene z izvedbeno uredbo Komisije, sprejeto za vsako obračunsko leto na podlagi člena 20(4) Uredbe (EU) št. 1306/2013, so zaokrožene na eno decimalno mesto.

II. IZRAČUN STROŠKOV FINANCIRANJA

1. Izračun stroškov financiranja je razčlenjen po obdobjih veljavnosti obrestnih mer, ki jih določi Komisija v skladu z delom I.

▼B

2. Stroški financiranja iz člena 3(1)(a) se izračunajo z uporabo obrestne mere države članice za povprečno vrednost na tono nakupljenega proizvoda, nato pa se dobljeni znesek pomnoži s povprečno zalogo obračunskega leta.

Povprečna vrednost na tono proizvoda se izračuna z deljenjem vsote vrednosti proizvodov v skladišču na prvi dan obračunskega leta in vrednosti proizvodov, nakupljenih v navedenem letu, z vsoto količine proizvodov v skladišču na prvi dan navedenega obračunskega leta in količine proizvodov, nakupljenih v obračunskem letu.

Povprečna zaloga obračunskega leta se izračuna z delitvijo vsote zalog na začetku vsakega meseca in zalog na koncu vsakega meseca z dvakratnim številom mesecev v obračunskem letu.

3. Kadar je za proizvod določen koeficient amortizacije v skladu s točko 1 Priloge V, se vrednost proizvodov, nakupljenih med obračunskim letom, izračuna tako, da se od nakupne cene odšteje znesek amortizacije, dobljen z uporabo navedenega koeficienta.
4. Če je za proizvod v skladu z drugim pododstavkom točke 3 Priloge V določena druga amortizacija, se povprečna zaloga izračuna pred dejanskim datumom vsake amortizacije, ki se upošteva pri povprečni vrednosti.
5. Kadar je s pravili, ki urejajo skupne ureditve trga, določeno, da se plačilo za proizvod, ki ga nakupi plačilna agencija, sme izvesti šele, ko poteče najmanj en mesec od datuma prevzema, se izračunana povprečna zaloga zniža za količino, ki je rezultat naslednjega izračuna:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

pri čemer velja:

Q = količine, nakupljene med obračunskim letom,

N = število mesecev najkrajšega obdobja pred plačilom.

Za ta izračun se kot plačilno obdobje šteje najkrajše obdobje, navedeno v pravilih. Za mesec velja, da šteje 30 dni. Kateri koli del meseca, daljši od 15 dni, se šteje za cel mesec; kateri koli del meseca, ki je enak ali krajši od 15 dni, se pri tem izračunu ne upošteva.

Kadar je rezultat izračuna povprečnih zalog ob koncu obračunskega leta negativen, potem ko je bilo izvedeno znižanje iz prvega pododstavka, se navedeni znesek odšteje od povprečne zaloge, izračunane za naslednje obračunsko leto.

III. POSEBNA PRAVILA POD ODGOVORNOSTJO PLAČILNIH AGENCIJ

1. Kadar za prodajo proizvodov, ki jo opravijo plačilne agencije, pravila, ki urejajo skupne ureditve trgov, ali obvestila o javnem naročilu kupcu takih proizvodov zagotavljajo rok za izskladiščenje proizvodov po opravljenem plačilu in kadar tak rok presega 30 dni, plačilne agencije stroške financiranja, izračunane v skladu z delom II, v obračunih znižajo za znesek, ki sledi iz naslednjega izračuna:

▼B

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

pri čemer velja:

V = znesek, ki ga plača kupec,

J = število dni med prejemom plačila in izskladiščenjem proizvoda, minus 30 dni,

i = veljavna obrestna mera med obračunskim letom.

2. Kadar pri prodajah kmetijskih proizvodov s strani plačilnih agencij na podlagi posebnih uredb Unije dejanski rok plačila po izskladiščenju takih proizvodov presega 30 dni, plačilne agencije stroške financiranja, izračunane v skladu z delom II, v obračunih povečajo za znesek, ki sledi iz naslednjega izračuna:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

pri čemer velja:

M = znesek, ki ga mora plačati kupec,

D = število dni med izskladiščenjem proizvoda in prejemom plačila, minus 30 dni,

i = veljavna obrestna mera med obračunskim letom.

3. Stroški financiranja iz odstavkov 1 in 2 se ob koncu vsakega obračunskega leta vnesejo v obračune za navedeno kmetijsko proračunsko leto za število dni, ki se upoštevajo do navedenega datuma, ostali pa se vnesejo v breme naslednjega obračunskega leta.

PRILOGA II

FIZIČNI POSTOPKI, KRITI S STANDARDNIMI ZNESKI

(Člen 3(1)(b))

Žita in riž

I. PREVZEM IN VNOS V SKLADIŠČE

- (a) fizični premik žit s prevoznega sredstva ob prihodu v skladiščno celico (silos ali skladiščni prostor) – prvo pretovarjanje;
- (b) tehtanje;
- (c) vzorčenje/analiza/ugotavljanje kakovosti;

II. SKLADIŠČENJE

- (a) najemnina prostorov po pogodbeni ceni;
- (b) stroški zavarovanja (če niso vključeni pod (a));
- (c) stroški zatiranja škodljivcev, ki zagotavljajo začetno kakovost proizvoda v skladišču (če niso vključeni pod (a));
- (d) letni popis (če ni vključen pod (a));
- (e) morebitno prezračevanje (če ni vključeno pod (a));

III. IZSKLADIŠČENJE

- (a) tehtanje žit;
- (b) vzorčenje/analiza (če gre v breme intervencije);
- (c) fizično izskladiščenje in nakladanje žit na prvo prevozno sredstvo.

Goveje/telečje meso

I. PREVZEM POŠILJKE, IZKOŠČEVANJE IN VNOS V SKLADIŠČE (IZKOŠČENO MESO)

- (a) nadzor kakovosti mesa s kostmi;
- (b) tehtanje mesa s kostmi;
- (c) manipulacija;
- (d) pogodbeni stroški izkoščevanja, ki vključujejo:
 - (i) začetno ohlajevanje;
 - (ii) prevoz od intervencijskega skladišča do prostorov razreza (če prodajalec ne dostavi blaga do prostorov razreza);
 - (iii) izkoščevanje, obrezovanje, tehtanje, pakiranje in hitro zamrzovanje;
 - (iv) začasno skladiščenje razrezanih kosov; nakladanje, prevoz in ponovni vnos v hladilnico intervencijskega skladišča;
 - (v) stroški embalaže: polietilenske vreče, kartonski zaboji, elastične vreče (stockinettes);

▼B

(vi) vrednost kosti, kosov maščobe in drugih obrezkov, ki so ostali v prostorih razreza (prejemki se odštejejo od stroškov);

II. SKLADIŠČENJE

- (a) najemnina prostorov po pogodbeni ceni;
- (b) stroški zavarovanja (če niso vključeni pod (a));
- (c) nadzor temperature (če ni vključen pod (a));
- (d) letni popis (če ni vključen pod (a));

III. IZSKLADIŠČENJE

- (a) tehtanje;
- (b) pregled kakovosti (če je v pristojnosti intervencijskih organov);
- (c) premestitev govejega mesa od hladilnice do nakladališča skladišča.

Maslo

I. PREVZEM IN VNOS V SKLADIŠČE

- (a) premestitev masla s prevoznega sredstva v skladiščno celico ob prihodu v skladišče;
- (b) tehtanje in identifikacija pakiranj;
- (c) vzorčenje/pregled kakovosti;
- (d) vnos v hladilnico in zamrzovanje;
- (e) drugo vzorčenje/pregled kakovosti ob koncu preskusnega obdobja;

II. SKLADIŠČENJE

- (a) najemnina prostorov po pogodbeni ceni;
- (b) stroški zavarovanja (če niso vključeni pod (a));
- (c) nadzor temperature (če ni vključen pod (a));
- (d) letni popis (če ni vključen pod (a));

III. IZSKLADIŠČENJE

- (a) tehtanje in identifikacija pakiranj;
- (b) premik masla iz hladilnice do nakladališča skladišča, če je prevozno sredstvo zabojnik, ali nakladanje v nakladališču skladišča, če je prevozno sredstvo tovornjak ali železniški vagon.

IV. POSEBNO ETIKETIRANJE ALI OZNAČEVANJE

Če je tako etiketiranje obvezno na podlagi razpoložljivega prava Unije.

Posneto mleko v prahu

I. PREVZEM IN VNOS V SKLADIŠČE

- (a) premik posnetega mleka v prahu s prevoznega sredstva ob prihodu do skladiščnega prostora;
- (b) tehtanje;
- (c) vzorčenje/pregled kakovosti;
- (d) pregled označevanja in pakiranja;

▼B

II. SKLADIŠČENJE

- (a) najemnina prostorov po pogodbeni ceni;
- (b) stroški zavarovanja (če niso vključeni pod (a));
- (c) nadzor temperature (če ni vključen pod (a));
- (d) letni popis (če ni vključen pod (a));

III. IZSKLADIŠČENJE

- (a) tehtanje;
- (b) vzorčenje/pregled blaga (če je v pristojnosti intervencijskih organov);
- (c) premik posnetega mleka v prahu do nakladališča skladišča in nakladanje, brez razporeditve tovora, na prevozno sredstvo, če gre za tovornjak ali železniški vagon; premik posnetega mleka v prahu do nakladališča skladišča v primeru drugega prevoznega sredstva, npr. zabojnika.

IV. POSEBNO ETIKETIRANJE ALI OZNAČEVANJE

Če je tako etiketiranje obvezno na podlagi razpoložljivega prava Unije.

PRILOGA III

STANDARDNI ZNESKI ZA UNIJO

(Člen 3(1)(b))

I. VELJAVNI STANDARDNI ZNESKI

1. Standardni zneski za celotno Unijo se določijo po proizvodih na podlagi najnižjih stroškov, evidentiranih v referenčnem obdobju, ki se začne 1. oktobra leta n in se konča 30. aprila naslednjega leta.
2. „Evidentirani stroški“ pomenijo stroške za fizične postopke iz Priloge II, ki so bili opravljeni v referenčnem obdobju, bodisi na podlagi posameznih računov za te postopke bodisi na podlagi podpisane pogodbe v zvezi z njimi. Če za določen proizvod v referenčnem obdobju obstaja zaloga, vendar ni bilo niti vnosov v skladišče niti izskladiščenja, se lahko za navedeni proizvod uporabijo tudi referenčni stroški iz pogodb o skladiščenju.

Stroški za sprejem in vnos v skladišče (I) ter za izskladiščenje (III) se prijavijo na tono zadevnega proizvoda za vsak posamezni ukrep (a, b, c, ...), kot je določeno v Prilogi II. Stroški za skladiščenje (II) se prijavijo mesečno za vsako skladiščeno tono za vsak posamezni ukrep (a, b, c, ...), kot je določeno v Prilogi II.

3. Države članice Komisiji najpozneje 10. maja sporočijo stroške, navedene v točki 2, v zvezi s postopki iz Priloge II, ki so jih imele v referenčnem obdobju. Standardni zneski iz točke 1 se določijo v eurih na podlagi ponderiranega povprečja teh stroškov, evidentiranih v referenčnem obdobju v vsaj štirih državah članicah z najnižjimi stroški za določen fizični postopek, če ti ustrezajo vsaj 33 % skupne povprečne uskladiščene količine zadevnega proizvoda v referenčnem obdobju. V nasprotnem primeru se v ponderiranje vključijo stroški drugih držav članic, dokler ni dosežena stopnja 33 % uskladiščenih količin.
4. Če določen proizvod javno skladiščijo manj kot štiri države, se standardni zneski za navedeni proizvod določijo na podlagi stroškov, evidentiranih v zadevnih državah članicah. Vendar pa se končni standardni znesek za navedeni proizvod od zneska, določenega za predhodno leto, ne sme razlikovati za več kot 2 %.
5. Če stroški za proizvod v skladišču, ki jih prijavi država članica in ki se uporabijo pri izračunu iz točk 3 in 4, znašajo več kot dvakratno aritmetično sredino stroškov, ki jih za ta izračun prijavijo druge države članice, se navedeni strošek zniža na raven aritmetične sredine.
6. Stroški, ki se uporabijo pri izračunu iz točk 3 in 4, se ponderirajo na podlagi količin, ki jih skladiščijo države članice, vključene v izračun.
7. Za države članice, katerih valuta ni euro, se prijavljeni stroški pretvorijo v eure na podlagi povprečnega menjalnega tečaja njihove valute v referenčnem obdobju iz točke 1.

II. POSEBNE DOLOČBE

1. Standardni stroški izskladiščenja se lahko povečajo za znesek, ki ga Komisija izračuna v skladu s členom 20(4) Uredbe (EU) št. 1306/2013, če država

▼B

članica predloži izjavo, da za celotno obračunsko leto in celotno zalogo zadevnih proizvodov ne bo uporabila mej dovoljenega odstopanja iz člena 4(2) Delegirane uredbe (EU) št. 907/2014 in da jamči za količino.

Ta izjava se naslovi na Komisijo, ki jo mora prejeti pred prejemom prve mesečne izjave v zadevnem obračunskem letu ali, če zadevni proizvod ni v intervencijskem skladišču v začetku obračunskega leta, najpozneje v mesecu po prvem vnosu proizvoda v skladišče.

Povišanje iz prvega pododstavka se izračuna z množenjem referenčnega praga zadevnega proizvoda v skladu s členom 7 Uredbe (EU) št. 1308/2013 z mejo dovoljenega odstopanja za navedeni proizvod, določeno v Prilogi IV k Delegirani uredbi (EU) št. 907/2014.

2. Standardni zneski, določeni za stroške vnosa v prostore skladiščenja in izskladiščenja iz njih, se za vse proizvode v skladišču, razen za goveje/telečje meso, znižajo z naslednjimi koeficienti, če ni fizičnih premikov zadevnih količin.

Proizvod	Vnos v skladišče	Izskladiščenje
Žita	36,50 %	22,80 %
Riž	17,50 %	20,30 %
Maslo	25,90 %	22,20 %
Posneto mleko v prahu	21,00 %	35,10 %

3. Kadar v tekočem obračunskem letu ni bilo ali ne bo javnega skladiščenja, lahko Komisija uporabi standardne zneske, ki so bili predhodno določeni za proizvod.

▼B

PRILOGA IV

**POSEBNI ELEMENTI, KI JIH JE TREBA UPOŠTEVATI PRI
ODHODKIH IN PRIHODKIH V ZVEZI Z GOVEJIM IN TELEČJIM
MESOM**

(Člen 3(1)(c))

Za namene Priloge VI in točk 2(a) in (c) Priloge VII je osnovna cena, ki se uporablja za izkoščeno goveje meso, referenčni prag iz člena 7 Uredbe (ES) št. 1308/2013, pomnožen s koeficientom 1,47.

PRILOGA V

AMORTIZACIJA USKLADIŠČENIH PROIZVODOV

(Člen 3(1)(e))

1. Če je za dani proizvod ocenjena prodajna cena proizvodov v javnih intervencijskih skladiščih nižja od njihove nakupne cene, se pri nakupu uporabi stopnja amortizacije, imenovana „koeficient k“. Za vsak proizvod se določi na začetku obračunskega leta v skladu s členom 20(4) Uredbe (EU) št. 1306/2013.
2. Stopnja amortizacije ne sme biti višja od razlike med nakupno ceno in ocenjeno ceno odstranitve zadevnega proizvoda.
3. Komisija lahko amortizacijo ob nakupu omeji na del amortizacijske stopnje, izračunane v skladu s točko 2. Navedeni del ne sme biti manjši od 70 % amortizacije, določene v skladu s točko 1.

V takih primerih Komisija ob koncu vsakega obračunskega leta opravi še drugo amortizacijo po postopku iz točke 5.

4. Komisija pri amortizacijah iz drugega pododstavka točke 3 pred začetkom naslednjega obračunskega leta določi skupne zneske amortizacije po proizvodih in po državah članicah.

V ta namen se ocenjena prodajna cena uskladiščenih proizvodov primerja z ocenjeno vrednostjo prenosa po proizvodu in po državi članici. Razlike med ocenjenimi vrednostmi prenosa in ocenjenimi prodajnimi cenami, pomnožene z ocenjenimi uskladiščenimi količinami na koncu obračunskega leta, dajo skupne zneske amortizacije po proizvodu in po zadevni državi članici.

5. Ocena javno skladiščenih količin in vrednosti prenosa po proizvodu in po državi članici temelji na obvestilu, ki ga države članice Komisiji pošljejo najpozneje 7. septembra leta n+1 v zvezi s skladiščenimi proizvodi na dan 30. septembra istega leta in ki navaja naslednje podatke:
 - količine, nakupljene v obdobju od 1. oktobra leta n do 31. avgusta leta n+1,
 - uskladiščene količine na dan 31. avgusta leta n+1,
 - vrednost proizvodov, uskladiščenih na dan 31. avgusta leta n+1, v eurih,
 - ocenjene uskladiščene količine na dan 30. septembra leta n+1,
 - ocenjene nakupljene količine med 1. in 30. septembrom leta n+1,
 - ocenjeno vrednost nakupljenih količin med 1. in 30. septembrom leta n+1 v eurih.
6. Vrednosti v nacionalni valuti, ki jih sporočijo države članice, katerih valuta ni euro, se za izračun amortizacije ob koncu obračunskega leta pretvorijo v eure z uporabo tečajev, ki veljajo v času izračuna skupnih zneskov amortizacije ob koncu navedenega obračunskega leta.
7. Komisija sporoči skupne zneske amortizacije po proizvodu vsaki zadevni državi članici, da jih ta lahko vključi v svojo zadnjo mesečno izjavo o odhodkih za EKJS za zadevno obračunsko leto.

PRILOGA VI

VREDNOTENJE MANJKAJOČIH KOLIČIN

(Člen 4(1)(a))

Vrednost manjkajočih količin se ob upoštevanju posebnih pravil iz Priloge IV izračuna, kot sledi:

- (a) Kadar so meje dovoljenega odstopanja iz člena 4(2) Delegirane uredbe (EU) št. 907/2014 v zvezi s skladiščenjem ali predelavo proizvodov presežene ali kadar so ugotovljene manjkajoče količine zaradi kraje ali drugih določljivih vzrokov, se vrednost manjkajočih količin izračuna tako, da se te količine pomnožijo z referenčnim pragom iz člena 7 Uredbe Sveta (EU) št. 1308/2013, ki se uporablja za standardno kakovost za vsak proizvod prvi dan obračunskega leta, v katerem so meje dovoljenega odstopanja presežene ali v katerem so odkrite manjkajoče količine, povečano za 5 %.
- (b) Če je na dan odkritja manjkajočih količin povprečna tržna cena za standardno kakovost v državi članici, kjer so proizvodi uskladiščeni, višja od 105 % osnovnega referenčnega praga iz člena 7 Uredbe (EU) št. 1308/2013, pogodbeniki intervencijskim agencijam povrnejo tržno ceno, ki jo evidentira država članica, povečano za 5 %.

Povprečno tržno ceno določi država članica na podlagi informacij, ki jih redno sporoča Komisiji.

Razlike med zneski, prejetimi z uporabo tržne cene, in zneski, knjiženimi za EKJS z uporabo referenčnega praga iz člena 7 Uredbe (EU) št. 1308/2013, se knjižijo v dobro EKJS ob koncu obračunskega leta, skupaj z drugimi postavkami, ki se knjižijo v dobro.

- (c) Kadar do odkritja manjkajočih količin pride po prenosu ali prevozu proizvodov iz intervencijskega skladišča ali skladišča, ki ga določi plačilna agencija, na drug kraj in kadar zadevna zakonodaja Unije ne določa posebne vrednosti, se vrednost navedenih manjkajočih količin določi v skladu s točko (a).

*PRILOGA VII***VREDNOTENJE PROIZVODOV S POSLABŠANO KAKOVOSTJO ALI UNIČENIH PROIZVODOV**

(Člen 4(1)(b))

1. Razen če posebna pravila Unije ne določajo drugače, se proizvod šteje za proizvod s poslabšano kakovostjo, kadar ne izpolnjuje več zahtev kakovosti, ki so veljale ob nakupu.
2. Vrednost proizvodov s poslabšano kakovostjo ali uničenih proizvodov se izračuna glede na vrsto vzroka, kot sledi:
 - (a) v primeru nesreč se razen v primeru posebnih določb iz Priloge IV vrednost proizvodov izračuna tako, da se prizadete količine pomnožijo z osnovnim referenčnim pragom iz člena 7 Uredbe (EU) št. 1308/2013, ki velja za standardno kakovost na prvi dan tekočega obračunskega leta, zmanjšano za 5 %;
 - (b) v primeru naravnih nesreč se vrednost prizadetih količin določi z izvedbenim aktom Komisije, ki se sprejme na podlagi tretjega pododstavka člena 4(2);
 - (c) v primeru slabih pogojev hrambe, zlasti zaradi neprimernih načinov skladiščenja, se vrednost proizvoda knjiži v skladu s točkama (a) in (b) Priloge VI;
 - (d) v primeru predolgega skladiščenja se knjigovodska vrednost proizvoda določi na podlagi prodajne cene ob prodaji proizvoda z izvedbenim aktom Komisije, ki se sprejme na podlagi tretjega pododstavka člena 4(2).

Odločitev o prodaji proizvoda se sprejme v skladu s področno kmetijsko zakonodajo, ki se uporablja za zadevni proizvod. Prihodki od prodaje se obračunajo v mesecu izskladiščenja proizvoda.

*PRILOGA VIII***RAČUNOVODSKA PRAVILA, KI SE UPORABLJAJO ZA PROIZVODE,
KI SO BILI VNESENI V SKLADIŠČE, VENDAR JE BIL NJIHOV
PREVZEM ZAVRNJEN**

(Člen 4(1)(c))

1. Razen če posebna pravila Unije ne določajo drugače, se v obračune že vneseni stroški vnosa, izskladiščenja, skladiščenja in financiranja vsake zavrnjene količine odštejejo in ločeno izkažejo v računih, kot sledi:
 - (a) stroški vnosa in izskladiščenja, ki jih je treba odšteti, se izračunajo tako, da se zavrnjene količine pomnožijo z vsoto ustreznih standardnih zneskov, veljavnih v mesecu izskladiščenja;
 - (b) odhodki skladiščenja, ki jih je treba odšteti, se izračunajo tako, da se zavrnjene količine pomnožijo s številom mesecev, ki pretečejo med vnosom in izskladiščenjem, in s standardnim zneskom, veljavnim v mesecu izskladiščenja;
 - (c) stroški financiranja, ki jih je treba odšteti, se izračunajo tako, da se zavrnjene količine pomnožijo s številom mesecev, ki pretečejo med vnosom in izskladiščenjem, po odštetju števila mesecev odloga roka za plačilo, ki velja ob vnosu, s stopnjo financiranja, veljavno v mesecu izskladiščenja, deljeno z 12, in s povprečno knjigovodsko vrednostjo zalog, prenesenih na začetku obračunskega leta, ali s povprečno knjigovodsko vrednostjo zalog v prvem mesecu izjave, če povprečna knjigovodska vrednost prenesenih zalog ne obstaja.
2. Stroški iz točke 1 se knjižijo v okviru fizičnih postopkov v mesecu izskladiščenja.